

Iranian Lesbian & Transgender Network

شش رنگ 6Rang

شش رنگ هفت ساله شد

هفت سال پیش، در نوامبر ۲۰۱۰ (آبان ماه ۱۳۸۹)، شش رنگ ([بیانیه شبکه زنان لزبین و ترنس‌جندرهای ایرانی](#)) از دل اولین گروهی از لزبین‌ها و ترنس‌های ایرانی و با درک نیاز به هم پیوستن در یک تشکل با هدف مبارزه با همجنس‌گراستیزی، ترنس‌ستیزی و طرح مسائل ویژه و مشترک این گروه از جامعه رنگین‌کمانی ایجاد شد.

ما در پس این نشست، اتاق کوچکی را در فیسبوک؛ به قول ویرجینیا وولف "اتاقی از آن خود"، بنا کردیم، و و دعوت از دیگران آغاز شد. برخی در دوره این حضور و آشنایی در جمع، اعتماد به نفس سرکوب شده‌شان را باز یافتند، و گاه برای اولین بار هم‌تایان‌شان را ملاقات کردند. توانایی‌هایشان را به کار گرفتند و ایده‌هایشان را عملی کردند. کم کم زیاد شدیم. و هر چه بیشتر شدیم، آرزوها و خواسته‌هایمان نیز بزرگ‌تر و بیش‌تر شد.

تصمیم گرفتیم با خلا موجود در رسانه‌های پرمخاطب در خبررسانی حول موضوعات جنسیتی و جامعه‌ال‌جی‌بی‌تی تا حد امکان مقابله کنیم. تصمیم گرفتیم حضورمان را در مجامع بین‌المللی گسترده کنیم، از بی‌حقوقی‌مان در ایران بگوییم و تلاش کنیم فشار جامعه بین‌المللی را بر دولت ایران برای بهبود وضعیتمان به کار گیریم.

آرام آرام برای ثبت تاریخ‌مان شروع به نوشتن کردیم. با هم موضوع تعیین کردیم و تقریر و منتشر کردیم، با گسترش شبکه‌های اجتماعی، توانستیم با دوستانی خارج از خودمان نیز ارتباط گرفته و برای بسیاری از دوستان لزبین و گی و ترنس در ایران نیز به نقطه‌امیدی بدل شویم که این امر مسئولیت همه ما را دو چندان می‌کرد.

تحقیق و نگارش [روایت زیست همجنس‌گرایان و ترنس‌جندرها در ایران](#) و انتشار آن برای ما اجرای امری مهم و ضروری بود که بالاخره حاصل تلاش‌هایمان در پنج سالگی شش‌رنگ به بار نشست.

اما همه این موفقیت‌ها بدون مانع نبوده است. یکی از چالش‌های ما، مقابله با سیاست‌گریزی در جامعه‌ال‌جی‌بی‌تی و تلاش برای توضیح چرایی شرایطی که ما با آن روبرو هستیم، بود. در این زمینه نیز موفقیت‌های شایانی بدست آورده ایم که نمونه آن را می‌توان در طرح مطالباتمان در

دوره "انتخابات" اخیر دید و همچنین بیانیه‌ها و کامنت‌های گوناگون که به مناسبت‌های دیگر مثل اول ماه مه و یا روز زن، اظهار نظر می‌کنند. در همین راستا بود که کمپین "آری به تغییر" برای اولین بار بیش از ۷۰ چهره ادبی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی جامعه روشنفکری ایران را حول خواسته آزادی‌گرایش جنسی و هویت جنسی، و لغو جرم‌انگاری همجنس‌گرایی با ضبط و نشر پیام‌های ویدیویی به صحنه آورد. این کمپین با بیش از یک میلیون بیننده، قطعا یکی از مهم‌ترین فرازهای سال گذشته ما و جامعه ایرانی در کلیت خود بوده است.

از سوی دیگر موضوع عدم وحدت درون جامعه ترنس و همجنس‌گرایان به موضوع روز و مناقشه‌برانگیز بدل شده است. هنوز نتوانسته‌ایم، گفتمان اتحاد و همکاری بین‌لذبین‌ها، گی‌ها و ترنس‌ها و بایسکسوال‌ها را با حفظ اختلافاتمان و با تاکید و حفظ استقلال رای‌مان نهادینه کنیم. بی‌دلیل نیست که جریان‌های نزدیک به قدرت در ایران، تحت عنوان پزشکی و روانپزشک و جامعه‌شناس، بر طبل جدایی ترنس‌ها از "ال‌جی‌بی‌تی" می‌کوبند و گاه نیز برخی از دوستان ترنس‌سکسوال بدون آگاهی از اهداف بنیان این گفتمان، گمان می‌برند، با چنین جدایی‌ای در جامعه بیشتر پذیرفته می‌شوند. آنها فراموش می‌کنند که سرکوب گروه‌های گسسته و جدا از هم بسیار راحت‌تر است. اگر ما از حق به رسمیت شناخته شدن هویت جنسی‌مان دفاع می‌کنیم، نمی‌توانیم گرایش جنسی را سرکوب کنیم. و به این ترتیب، بی‌شک حق و حقوق ما بیشتر از هر گروه اجتماعی به هم وابسته است.

چالش دیگر ما، که آن را یک چالش امنیتی ارزیابی می‌کنیم، حملات سایبری به شش‌رنگ و برخی فعالان و همکاران ما، در سه سال قبل بود که انرژی و وقت بسیاری از ما را به خود مصروف کرد تا بتوانیم از زیر بار آن خارج شویم. این تجربه، ضمن اینکه تجربه تلخ و بسیار پردردی بود، اما بار دیگر صحت انتخاب راه و هدفمان را که دخالتگری به عنوان لذبین و ترنس‌هایی که نه قربانی، بلکه تلاشگرانی برای تغییر هستند، را نشان داد و از آن سربلند بیرون آمدیم.

هفت ساله شدن شش‌رنگ اما بدون پشتیبانی جدی شما، ممکن نبود. به‌ویژه در سه سال گذشته با رشدی چشمگیر در ارائه نظر و پیشنهادات از سوی شما از داخل ایران روبه‌رو بوده‌ایم. اینکه به شش‌رنگ اعتماد می‌کنید، برایش مطلب می‌فرستید و یا ما را نقد می‌کنید و به شبکه‌های اجتماعی ما می‌پیوندید، برای ما باعث خوشوقتی و افزایش انگیزه‌مان برای فعالیت در راه حقوق به زیر پا گذاشته شده‌مان است.

برای مقابله با این موانع بالا و قدرت‌یابی بیشتر جمع‌مان، برای یافتن راه‌هایی که بتوانیم بر "تنهایی" جامعه ال‌جی‌بی‌تی در ایران فائق آییم، برای اینکه بتوانیم صدای‌مان را به گوش دیگران و مسئولین و نهادهای گوناگون برسانیم، نیازمند یاری رنگین‌کمانی شما هستیم. اگر روزنامه‌نگار هستید و یا معلم، اگر روانشناس هستید و یا در کادر اداری، اگر راننده هستید و یا کارمند بانک، در همه جا می‌توانید صدای دختر ۱۲ ساله‌ای باشید که از صومعه‌سرا برای ما می‌نویسد: "من دوست ندارم

حجاب کنم. من از لباس دخترانه بدم میاد، ولی اگر بی حجاب به خیابان بروم، گناه می کنم. به من بگوئید چه کنم؟"

تلاش کنیم که سایه تفکرات سنتی و گفتمان تبعیض آمیز موجود را از زندگی این نوجوانان و جوانان بدون پشتوانه بیرون کنیم. و بالاخره ضمن تشدید همبستگی در جامعه خودمان، برای حضور هر چه وسیعتر در فعالیتهای اجتماعی و طرح مطالباتمان بکوشیم.

قدمهای ما همیشه قدمهای بزرگی نیستند، اما همین گامهای کوچک، ما را از این مسیر سخت و تنگ عبور خواهد داد. اگرچه بسیاری از چهرهها در این سالها برای اولین بار به میدان آمدهاند و از تجربیات و آرزوها و تلاشهایشان سخن گفتند که تاکنون به دلیل فضای همجنسگراستیز و نیز لزبوفوبی و ترنس فوبی موجود، نمی توانستند علنی شوند، اما باید بیش از پیش دستها را بالا بزنیم.

در آستانه هشتمین سال فعالیتمان باز با هم می خوانیم:

همراه شو عزیز،

کین درد مشترک،

هرگز جدا جدا، درمان نمی شود...

شبکه زنان لزبین و ترنسجندهای ایرانی (شش رنگ)

نوامبر ۲۰۱۷

برای اطلاع از فعالیتهای ما و اخبار مربوط به "ال جی بی تی" در ایران و جهان به صفحه شش رنگ در فیسبوک و اینستاگرام و کانال تلگرام ما بپیوندید.

<https://www.facebook.com/6rang.Iran>

<http://instagram.com/6rangiran>

<https://t.me/Iran6Rang>